

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

Spisovatelé, kteří si stýskají, že je televize nechce, měli by vstávající lehajíce děkovat za tu laskavost, kterou jim globalizující svět prokazuje, když jim upírá, aby pokládali svůj talent a tvůrčí potenci na mlecí stoličce velkého globalizačního mlýna, jímž je dnes televize, prakticky na všech kanálech naprogramovaná na ubavení svého diváka k intelektuální smrti.

Milan Blahynka - Obrys-Kmen 48/2005

xxx

zbyly jen ostrovy
Tvá ňadra Ofélie
ostrovy lásky
v bažinách šílenství
a Tvé rty
němý vulkán
na hladině smrti
tak výmluvné mlčení
teď už vím
i mrtvá láska
překoná marnost
smrti

Petr VESELÝ

Můj rok 2005 aneb Literární zeměpis

Na konci roku 2004 jsem v Kobře 12/2004 napsal, že mám rozpracováno řadu literárních aktivit, a tak po minulém zamyšlení nad činností LiSu v roce 2005 (Kobra 12/2005) dovoluji, abych si zametl před vlastním prahem.

I pro mě byl rok 2005 literárně úspěšný. Předně mně vyšla v nakladatelství Alfa-Omega kniha poezie Autogramy dětství, kterou jsem uvedl literárními večery v Jičíně (14.prosince 2005) a v Nové Pace (6.ledna 2006). Považuji si i zařazení mé povídky do knihy Nevěry, vydané nakladatelstvím Rodiče. Moje tvorba se objevila v řadě dalších sborníků (např. Rožnov pod Radhoštěm, Broumov, Domažlice, atp.). Lituji jen, že nemám tolik času, abych přispíval do regionálních Nových Novin jako tomu bylo v minulých letech.

Podílel jsem se na činnosti LiSu, vydával jsem KOBRU i ČAJ, vydařila se nám Řehečská slepice, která opět přilákala řadu autorů z celé republiky. Na literárních soutěžích jsem získal několik ocenění, například čestné uznání na Šrámkově Sobotce v historicko-vědní kategorii za práci o Jaroslavu Drbohlavovi. Velmi si cením i čestného uznání na Literární Vysočině v Chotěboři, kde jsem jej získal v obzvláště silné konkurenci.

Nedávno jsem se podíval na mapu a zjistil jsem, že jsem vlastně s literaturou procestoval křížem krážem naši republiku a dokonce jsem si zaskočil i na Slovensko (září, Martinská poetická jeseň). V dubnu jsem byl na západě v Domažlicích (Chodské poetické jaro), četl jsem v Lysé nad Labem (Knižní veletrh, září), navštívil jsem Chotěboř (Literární Vysočina, červenec), opět jsem nechyběl v Sobotce (Šrámkova Sobotka, červenec), ochutnal mělnické koblihy (Mělnický Pegas, říjen), zavítal na Orlicko (Týniště nad Orlicí, listopad), popovídal si s polskými autory (Broumov, září- říjen), sešel jsem se s přítelem Vladimírem Píšou (Liberec, únor a v červenci v Nové Pace) a především jsem poprvé vystoupil v naší matičce stověžatě v kavárně Obratník v Praze (květen), kde moje tvorba vyvolala ohlas a přísliby další spolupráce.

Myslím, že můj literární rok byl bohatý a pokud pociťuji nějaký dluh, tak je to především škoda, že moje překlady dětské poezie ze slovenštiny do češtiny zůstanou pouze v pracovní verzi, neboť slovenská autorka se od zářijového setkání zatím bohužel neozvala.

Zároveň mě mrzí, že mám málo času na vlastní novou tvorbu, protože námětů by bylo mnoho, tak si držím palce, abych více psal v roce 2006. Mám před sebou rok nový a moje plány nejsou o nic menší než v roce uplynulém, mám na stole zajímavé a lákavé nabídky na další

spolupráci. Vedle tradičních akcí, mám pozvánky i do dalších míst (např. do Bohumína), těším se na březnové čtení opět v Obratníku, rád bych se podíval po čase do Varnsdorfu a už chystám některé další projekty nejen s LiSem, ale o těch bych raději pomlčel. Jen doufám, že opět ubude několik bílých míst na mapě mého literárního zeměpisu.

A potom jsem měl z literatury ještě jednu radost. To když se vrátil z prosincového setkání v Příchovicích Bohumír Procházka a řekl, že když oznámil, že je z Jičína, tak mu skoro všichni říkali, ať pozdravuje Václava France!

A co vy? Jaký byl ten váš literární rok 2005? A co chystáte v roce 2006? Nechcete se svěřit?! Kobra je Vám k dispozici! Václav

XXVI

Už ve vlaku jsem poznal, že jsem zapomněl brýle. Ale nemít nohu, je horší, než nemít brýle. Tak jsem se radoval, že nemám jen brýle. Protože jsem nemohl číst, koukal jsem po holkách. Vagón byl tak obsazen, že jsem přestal litovat, že jsem si nevzal brýle.

Jednu jsem požádal, ať mi přečte jízdní řád, že jsem si zapomněl brýle, ale že na pěkný holky vidím. Přečetla. Takovým tím pěkným holčičím pohybem si uvázala šálu, řekla že děkuje a usmála se na mne. Ale taky to mohl být úsměv útrpný. My staří pánové jsme hodně domýšliví.

V hospodě bylo útulně nakouřino. Chtěl jsem se naučit svůj text, který jsem vytisknul malým písmem, které vadí i těm, co si nezapomenou brýle. Vytáhl jsem baterku a začal číst. Pán u stolu mi řekl, že tohle světlo je moc škodlivé, ať to zhasnu. Že tomu rozumí – byl klempíř. Těšil jsem se, až dopije, že si zase rozsvítím baterku, ale on se rozpovídal. Řekl, že Halinu Pawlovskou nemusí a že jeho žena má sedmičku podprsenku.

Kostel byl na kopci, jak kostely mají být, byl otevřený a rozsvícený a prázdný a tuze studený. To kostely bývají. Přemýšlel jsem, co se v kostele hodí hrát a nevymyslel nic jiného, než Když jsem šel Hradišťa z požehnání. Seděl jsem na kůru na varhaníkově lavici a poprvé v životě v kostele foukal do harmoniky. Bylo to sebedojemné. Nevím, jestli ne trochu svatokrádežné.

Přišli básníci a začali číst básně. Nejvíc se mi líbila ta báseň, která měla i rytmus i melodii. V kostelní lodi nádherně zněla. Taky se mi líbila jedna básnička.

Pan farář řekl, že v kostele je zima. Šli jsme na faru. Na faře byl záchod a na něm napsané: „Záchod můžou používat všichni bez rozdílu náboženského přesvědčení“ Na faře měli zvláštní náboženský režim, kde každá věc má své místo. To místo je právě tam, kde se věc přestane užívat. Svetr zůstane tam, kde se svlékne, sklenice tam, kde se dopije. Bylo to užasné, doma se mi nikdy ten systém nedařilo zavést. Musel bych se rozvést.

Taky se mi líbilo, že v zimě se tu slouží mše, věřící sedí okolo stolu jako při večeři. Pan farář řekl že má chuť na pivo, ale nikdo mu pro něj nedošel. Někdo nasypal na talíř cukroví, jedna básnička rozdávala hrnky s čajem. Pořád jsem je posílal dál až měli všichni, jen já ne. Nedivil jsem se, nejsem básník. Každý kdo zvěděl, že jsem z Jičína řekl, ať pozdravuju Václava France. Potěšilo mne, že Vaška každý zná a já se můžu hřát na výsluní jeho slávy.

Bylo tam příjemno, básníci říkali moudra, dívky je poslouchaly. Potom při čekání na autobus vyprávěli básníci jak se kde opili. Začal jsem litovat že nejsem básník. Ale zima nám byla všem stejná.

Na příchovické faře se všichni chovali nenuceně, akorát já jsem tam zůstal stát s batama v ruce, protože jsem nevěděl kam je dát. U stolu mluvili o známých, které neznám. Bylo to zajímavé, protože jedna dívka vypadala jako Aňa Geislová. Pak řekla jedna básnička, že má sexuální abstinenci. Aňa neřekla nic, jen si dál hrdě nesla svou krásnou zrzavou hlavu. Další dívka začala rezolutně umývat nádobí. Začal jsem si připadat jako doma a chtěl utírat. Odmítla, že to uschne samo. Tak jsem začal snášet věci ze stolu. Protože jsem nevěděl kam patří, vzápětí jsem je zase bral a přenášel jinam. Konečně jsem si připadal užitečně.

Potom jsme šli spát a já usnul dříve, než bych mohl začít přemýšlet jak vypadá sexuální abstinence básníků.

Druhý den jsme chodili sněhem, říkali řeči a pili pivo. Taky jsme jedli a před každým jídlem se zpívalo. Takový tam mají zvyk. Bylo to nezvyklé, ale pěkné. Připadalo mi to důstojné.

Hlavní čtení bylo večer a každý měl pět minut. Ale nikdo to nedodržel. Ten večer zněl na příchovické faře průřez českou literární tvorbou a příčná flétna dívky, která taky píše verše o lásce. Někteří básníci si krásně hráli se slovy a objevovali malebnost češtiny. Prozaici četli úryvky z větších próz, někteří povídky samostatné. Zněl i náznak povídky erotické. Pak poetická díla filozofující i verše dle hrůzného dojmu z Terezína. Kamila vystavila své kresby ... .

Kuloáry konaly se v hospodě U čápa a některé protáhly se až do rána.

23. setkání členů skupiny XXVI ukázalo, že česká literatura žije a má, podobně jako láska, tisíce podob. proChor

Víte, že ...

- V měsíčníku Místní kultura 12/2005 vyšel na str. 37 článek Poetický Jičín (autor Bohumír Procházka), který pojednává o příspěvku LiSu k 7.ročníku Dnů poezie v Jičíně (viz akce Možná přijde i K.H.Mácha 16.listopadu 2005).
- Ve sborníku textů na téma zima Co se stalo jednou v zimě (sestavila Zora Šimůnková) je se svojí tvorbou zastoupen Václav Franc, a to povídkou Setkání a básní Zimní sídliště.
- V Nových Novinách v pátek 9.prosince 2005 vyšla upoutávka na autorské čtení LiSu v Sobotce Regionální autoři dnes v Sobotce (autor zan).
- Na internetových stránkách www.kosmas.cz můžete najít názory čtenářů na knihu Jarmily Novotné Skorkoviny. Většina uveřejněných příspěvků hodnotí knihu kladně.
- Recenze na knihu Evy Bílkové Pod Valdickou branou vyšla v Obrysu-Kmen 49/2005 v pátek 9.prosince 2005 pod názvem Téměř vše, co dělá Jičín Jičínem (autor Milan Blahynka).
- Ve sborníku Prostřeno k XX.ročníku výstavy poezie v Rožnově pod Radhoštěm, který vydala místní knihovna, je zastoupen Václav Franc čtyřmi básněmi (Sólo pro dvě čela, Cestou do práce, Kuks, Neoblomná).
- Literárně-dramatický večer ZeTmy se konal v Sobotce v pátek 9.prosince 2005 a zúčastnili se jej tyto autoři : Monika Eberlová, Martin Žantovský, Josef Jindra, Bohumír Procházka, Hana Runčíková a Václav Teslík.
- V Nových Novinách vyšla 16.prosince fotografie Václava Teslíka s popiskou z akce LiSu v Sobotce (9.12.2005), autor zan.
- Na internetových stránkách www.motto.cz najdete ukázkou z novely Václava France Jak na Nový rok a můžete zde napsat i hodnocení představeného díla (viz je zde možno uveřejnit i ukázky z vašich děl).
- V Nových Novinách vyšla 23.prosince fotografie Václava France z jeho autorského večera (14.12.2005), na kterém představil svoji

sbírku Autogramy dětství, s popiskou (autor zan) a následně článek Josefa Jindry o sbírce Nad verši z autogramů dětství.

- V lednovém novopackém zpravodaji Achát (1/2006) vyšel článek Zlaty Zákoutské Studentská směs o sbormistru Milanu Uherkovi.

- Lednové Prochoroviny (1/2006) přinášení články o činnosti LiSu v závěru roku 2005 (LiS jede) a o autorském čtení Václava France v Jičíně (Uštkla mě zmije – poezie).

- V Nových Novinách 6.ledna 2006 vyšel článek Václava France Literární spolek v roce 2005.

- Josef Jindra v závěru roku 2005 uveřejnil řadu svých příspěvků v nejrůznějších regionálních tiskovinách: v prosincovém Zpravodaji Šrámkovy Sobotky, v Nových Pojizerkách a ve Zpravodaji Mnichovohradištska vyšly básně Když na Štědrý den sněží a Když na Štědrý den prší, kromě toho vánoční číslo Zpravodaje Mnichovohradištska otisklo povídky Vánoční dárek a Kozlí láska a básničku Advent, v Nových Pojizerkách vyšel aforismus Jazyková bariéra. Libáňské noviny otiskly, kromě jeho dvou epigramů, básničku Štědrý večer a též zprávu o autorském čtení LiSu v Libáni s fotografií z akce. Poslední číslo roku 2005 Starohradské kroniky přineslo jeho báseň Příklonná částice.
Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

VLČICE

Zdeněk Žemlička

(Nakladatelství Wolf Publishing, 2005)

Nakladatelství Jiřího Vlčka vydalo na podzim minulého roku v edici Pevnost první knihu jičínského autora Zdeňka Žemličky, kterého znám jako bývalého člena LiSu, a tak, ačkoliv nejsem příznivcem žánru fantasy, po této knize jsem tak trochu ze zvědavosti sáhl. A musím říct, že jsem nebyl zklamán, spíše naopak.

Žemlička vypráví příběh odehrávající se na našem území na počátku našeho letopočtu a jedná se o historii plnou bitev, soubojů a dějových zvrátů. Ústřední postavou románu je vlkodlačice Kroana, jejímž otcem je Belloves a matkou Brenna. Všichni žijí v poklidu v Údolí zrození, dokud do jejich života nezasáhne vlastně Kroanin dějový protivník král Marobud. Právě ten dá rozkaz vybit Kroaninu rodinu, ale

hlavní hrdinka unikne smrti a prochází složitým vývojem, aby se v průběhu románu stala bojovnicí ve Marobudově vojsku, dokonce se podílí na podmanění jiných kmenů a paradoxně posílení Marobudovy říše. Touží po pomstě, ale okolnosti ji připraví řadu nástrah, takže nakonec otěhotní, ochrne, ale porodí zdravou dceru a vrací se do Údolí zrození.

I král Marobud mění svoje postoje, i když se naplňuje osud určený mu věštkyní, aby se nakonec opět sešel s Kroanou a celý příběh končí překvapivým vyvrcholením.

I když děj románu živě popisuje celou řadu bojových situací, vraždění a zabití je zde naturalisticky vykreslené prakticky na každé stránce, autorovi jde přece jenom o něco jiného, a to něco se odehrává v hlavě Kroany, která si uvědomuje, že násilí plodí další násilí a už nechce bojovat, nechce se mstít, ale chce mír, pokojný život kmenů vedle sebe s pravidly soužití a dokonce zapomíná na pomstu.

V knize vystupuje celá řada zvláštních postav, např. skřetové Alповé či Pelíšek, mluvící kombinací krkonošského a obecně východočeského nářečí, čímž nás autor zavádí nepřímo i do Prachovských skal.

Vedle precizního popisu bitev, vykreslení postav do každého detailu, oceňuji na autorovi znalost historických souvislostí, která si zřejmě vyžádala i mnoho hodin studování dobových pramenů (viz existence krále Marobuda, dalších kmenů Bójové, Markomani, Kvádové atp.), ale i fakt, že autor občas musí sám vymýšlet, ale dělá to tak umně, že mu čtenář věří, že zachází s historickými prameny a vlastně těžko rozezná skutečně doložené osoby a události od autorovy fantazie.

Kniha má spád, náboj a musím říct, že jsem ji přečetl rychle a vracel jsem se k ní, dokud jsem ji neudolal. Nevím, jestli se ze mně stane čtenář fantasy, ale doufám, že Vlčice je prvním počinem autora, který ještě neřekl zdaleka poslední slovo, takže si jeho další díla rád přečtu.

Když před lety přišel Zdeněk Žemlička poprvé do našeho spolku, měl víru, že napíše knihu. Napsal ji a já mu k ní blahopřeji, napsat dílo o téměř třista stranách (kdybych počítal normostrany, tak možná spíš 500 stran), aby mělo hlavu a patu, bylo čtivé a prodávalo se, není maličkost.

Kdybych nosil klobouk, tak bych před Zdeňkem smeknul, v Jičíně se zrodil další úspěšný spisovatel!

Václav

PŘEČTĚTE SI ...

Literární noviny otiskly ve svém čísle 52/2005 na str. 1 projev Harolda Pintera u příležitosti přebírání Nobelovy ceny za literaturu Umění, pravda a politika. Článek lze najít i na www.literárky.cz a určitě stojí za přečtení.

Václav

Sobotka 2005

V pátek 9. 12. 2005 proběhla 2. repríza pořadu ZeTmy: Toužím po touze ... v sobotecké knihovně (premiéra 7. 7. 05 na Valdické bráně v Jičíně). Kolem 18. hodiny se útulná, prostorem skromná knihovna zaplnila soboteckými diváky. Zhaslo se veškeré světlo a místností se nesla malebná melodie z příčné flétny, na kterou hrála Jana Konopásková. Svíčky v barevných sklenicích nám byly bohužel opět zakázány (otevřený oheň není u knihovnic - k jejich škodě - zjevně oblíben). Nahradily je lampičky se spoustou kabelů, mezi nimiž chůze stala se poněkud méně bezpečnou. I tak šel udělat příjemný podvečer plný krásné poezie (Josef Jindra, Václav Teslík, Martin Žantovský, Hanka Runčíková), zdramatizované prózy (proChor, Monika) a rozjímavých tónů proChorovy harmoniky, kterou podkresloval Václavovy básně. Těší mě, že máme v LiSu osobnosti, které mají veřejnosti co nabídnout, a spolupracovat s nimi je radost. Děkuji všem, kdož se podíleli, za pomoc při přípravách večerů a jejich pečlivou připravenost textů. Na náš pořad se přišel podívat i básník Josef Brož (vydal 24 sbírek) a projevil zájem spolupracovat. Vznikla také řada dalších námětů na lit.-hud. večery. Uvidíme, které z nich se podaří realizovat.

Fotky ze Sobotky je možno zhlédnout na: www.zantovsky.wz.cz

PS: připojuji informaci, již považuji za potěšující: k premiéře pořadu jsme vydali sborníček v nákladu 40 ks. Po skončení všech repríz zbyly jen 3, a to proto, že jsme alespoň ty 3 chtěli uchovat do „archivu“ publikací LiSáků :-)

Monika Eberlová

Zápis ze schůzky LiS

Dne: 7. 12. 2005 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín
přítomni: Benešová, Beranová, Eberlová, Franc, Jindra, Matějovská, Novotná, Procházka, Runčíková, Teslík, Zákoutská, Zeman, Žantovský
omluveni: Jebavá, Veselý, Zlatníková

1. Zahájení

Benešová zahájila schůzku LiS standardizovaným způsobem.

2. ZeTmy: Toužím po touze..., Sobotka

Proběhla dopravně-organizační instruktáž a rozprava k vystoupení ZeTmy: Toužím po touze..., 9. 12. 2005 v Městské knihovně Sobotka.

3. Autogramy dětství

Benešová připomněla skutečnost, že 14. 12. 2005 od 17.30 hodin proběhne v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín událost Poezie je lék aneb dobrá báseň po každém jídle (varuje Václav Franc).

4. Literární Varnsdorf

Franc informoval o existenci soutěže Literární Varnsdorf 2006, jejíž uzávěrka příjmu přihlášek je 28. 2. 2006. Poukázal, že stejnou, respektive rozšířenou informaci zveřejní v Kobře 1/2006.

5. Soutěže a události

Procházka přednesl informace o uzávěrkách různých literárních soutěží. Zdůraznil, že výhodou soutěže Proseč Terézy Novákové je oběd podávaný zdarma. Referát obohatil o osobní zážitky z Příchovic, podané prostřednictvím subjektivních slohových postupů.

6. Mé dny – mé noci

Zeman představil svoji novou sbírku Mé dny – mé noci, Alfa-Omega 2005.

7. Interpelace

Novotná vznesla interpelaci na Žantovského ve věci organizačního schématu iKobry. Žantovský označil interpelaci za neopodstatněnou. Procházka vyslovil přesvědčení, že Jindra si zaslouží figurovat na vedoucím místě přehledu publikovaných článků iKobry, páč je ze všech delegátů nejkrásnější.

8. Autorské mikročtení

Franc přednesl ukázky ze svého díla.

9. Reference

Novotná seznámila plénum s referencemi čtenářů knihy Skorkoviny.

10. Autorské mikročtení

Beranová ml. přednesla báseň. Beranová st. přednesla báseň.

11. Vaříme s LiSem

Novotná přednesla recept na výrobu potravinového produktu.

12. Autorské mikročtení

Zákoutská přednesla ukázkou ze svého díla.

13. Autorské mikročtení
Zeman přednesl ukázky ze svého díla.

14. Autorské mikročtení
Jindra přednesl ukázky ze svého díla.

15. Autorské mikročtení
Procházka přednesl ukázky ze svého díla.

16. Blízká setkání třetího druhu
Novotná podala opakovaně informace o několika svých setkáních se čtenáři knihy Skorkoviny.

17. Setkání se čtenáři
Procházka inicioval diskuzi: setkali jste se se svými čtenáři a jak reagovali? K tématu se vyjádřili Jindra, Novotná, Zákoutská, po vyzvání Matějovská, Runčíková. Žantovský se nevyjádřil ani po opakovaném vyzvání.

18. Spekulace
Různí delegáti vyslovili řadu domněnek o Žantovském.

19. Almanachové teorie
Franc otevřel diskuzi, zda vydat almanach a jakým způsobem pokrýt náklady s ním spojené. Procházka seznámil plénum s grantovým schématem Městského úřadu Jičín.

20. Reprezentace
Benešová poukázala na nedůslednost v uvádění úplného pojmenování LiS při různých typech reprezentačních kampaní a zveřejnila seznam zásluh příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín. Procházka se omluvil za nedůslednost v uvádění úplného pojmenování LiS při různých typech reprezentačních kampaní. Žantovský uvedl, že nedůslednost v uvádění úplného pojmenování LiS při různých typech reprezentačních kampaní uplatňuje systematicky z důvodů taktických a pragmatických.

21. Statistické šetření
Franc uskutečnil průzkum zájmu o skupinová literární setkávání mezi mladšími delegátkami.

22. Uctění památky bývalého člena

Procházka připomněl význam Pavla Herbrycha v dějinách LiS a zavzpomínal v této souvislosti na společně prožité chvíle v rámci porážky lesního porostu. Zákoutská nekrolog obohatila o vlastní zážitky se vzpomínaným členem z předcházejícího století.

Konec schůzky byl v 20.00 hodin. Příští schůzka LiS se koná 18. 1. 2006 od 17 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín.
Zapsal: Žantovský

Soutěž : Literární Varnsdorf 2006

Město Varnsdorf a Městská knihovna Varnsdorf vyhláší soutěž Literární Varnsdorf 2006. Na rozdíl od řady jiných soutěží není omezen věk účastníků ani téma soutěžních příspěvků. Jediné omezení se týká rozsahu a zpracování - přijímají se pouze původní, dosud nepublikované práce psané na psacím stroji nebo formou tištěného výstupu z počítače ob řádek. Soutěžní příspěvek musí být zaslán ve čtyřech vyhotoveních a nesmí mít víc než 10 stran textu. U prací většího rozsahu lze zaslat pouze úryvek. V záhlaví je nutno uvést název a označení žánru. Vzhledem k tomu, že soutěž je anonymní, autor k soutěžní práci přiloží v zalepené obálce tyto údaje: název soutěžní práce, jméno autora, datum narození, adresa bydliště, číslo telefonu, e-mail. Soutěžní práce bude hodnotit odborná porota v kategoriích próza, poezie, publicistika. Tři nejlepší práce v každé kategorii budou odměněny cenami. Porota má právo některou z cen neudělit. Soutěžní práce je třeba odeslat nejpozději do 28. 2. 2006 na adresu: Městská knihovna Varnsdorf, Legií 2574, 407 47 Varnsdorf. Obálku označte v levém dolním rohu heslem „Literární soutěž“. Práce, které nebudou vyhovovat podmínkám soutěže nebo budou odevzdány po termínu, budou automaticky ze soutěže vyřazeny. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže se uskuteční v sobotu 17. června 2006.

Nejúspěšnější autoři budou pozváni na odborný seminář a na závěrečné setkání s porotci a organizátory soutěže ve dnech 16. – 18. června 2006. Organizátoři soutěže vydají do konce roku 2006 sborník vybraných prací. Podrobnější informace k soutěži získáte v Městské knihovně Varnsdorf, tel. 412 372 476, 412 372 088, e-mail: info@mkvdf.cz

Uzávěrka Řehečské slepice již 20.ledna 2006!

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Hledat, najít - držet, nepustit PhDr. Vendula Neumannová

Po delší době, v níž mou četbou byly a jsou učebnice a jiné odborné světy, se mi do rukou dostala zajímavá útlá knížka. Její hodnota nespočívá ani tak ve formě, ale hlavně v obsahu. Je to zpráva o životě, o nezlomné lásce k lidem, ohleduplnosti, pochopení, o nezměrné vůli a stejně silné touze důstojně a kvalitně žít. Autorka vypráví o svém životě od narození (1944) až po současnost. Jedná se tedy o autentickou zprávu bez příkras a zbytečných slov o tom, jaký bohatý život může prožít člověk po DMO (dětská mozková obrna) upoután na vozík, odkázán na pomoc druhých. Autorka i přes své postižení a mnohé překážky, způsobené především lidmi a přirozeně dobou, ve které se narodila (konec 2. sv. války, komunismus, převrat, ...), vystudovala Karlovu univerzitu, získala doktorát a našla svoji novou rodinu. Přes velmi těžké začátky a nelehký další život (např.: ve 13 letech prodělala opět obrnu následkem očkování a duševního otřesu, která ji vrátila na začátek a psychicky shodila na dno) knížka není o zoufalství, smutku, obviňování, ale o životadárné touze, která se jen velmi zvolna naplňuje, vděčnosti dobrým lidem, kteří pomáhali a pomáhají. Příběh PhDr. Neumannové otevírá řadu otázek a na mnohé i přináší odpověď. Jsou v něm zajímavé postřehy získané vlastní zkušeností i nacházení vlastních chyb. Knižka je psána střízlivě, s nadhledem nejen k ostatním, ale především sama k sobě. Elegantně humorné řešení mnohých spíše smutných situací je odzbrojující. Když jsem dočetla poslední řádek, pocítila jsem hluboký obdiv a úctu nejen k této ženě a jejím rodičům, ale také k jejím přátelům.

Monika Eberlová

Literární soutěž POVÍDKA ROKU 2006

Literární noviny a Aktuálně.cz vyhlašují 1. ročník literární soutěže Povídka roku 2006. Soutěž bude probíhat ve dvanácti kolech. Vítězové z jednotlivých kol postoupí do finále, které se uskuteční v závěru roku. Z finalistů bude vybrán celkový vítěz. Vítězné povídky jednotlivých kol budou následně publikovány knižně.

Pravidla pro účastníky: věk účastníků není limitován, přihlášení mohou být pouze nepublikované texty, do soutěže budou zařazeny povídky v rozsahu 10.000 – 30.000 znaků vč. mezer, texty musejí být doručeny do redakce Literárních novin buď elektronicky na adresu

povidkaroku@literarky.cz nebo písemně na adresu: Literární noviny, Senovážné nám. 23, 110 00 Praha 1, heslo "Povídka" spolu s povídkou je nutné uvést svou kontaktní adresu , uzávěrky jednotlivých kol: 22.1., 19.2., 19.3, 16.4, 14.5., 11.6., 9.7., 6.8., 3.9., 1.10., 29.10., 26.11., během roku se účastník smí přihlásit pouze do jednoho kola s jednou povídkou, zařazeny budou jen povídky v českém jazyce, všechny přichozí texty budou publikovány na internetových stránkách Aktuálně.cz .

Účastník soutěže přihláškou dává svolení s publikováním povídky Literárními novinami či jejich partnery, zaslané rukopisy se nevracejí.

Porota a hodnocení: porota je jmenována Výborem Společnosti pro Literární noviny a sestává z pěti členů, z přihlášených textů redakce každý měsíc vybere nejvýše sedm, které se dostanou k posouzení porotě - o všech zaslaných textech budou mít zároveň čtenáři možnost hlasovat i na internetových stránkách - každý porotce rozhoduje nezávisle na ostatních, tj. bez konzultace s nimi - mezi zaslané povídky rozdělí porotce celkem sto bodů, a to tak, že žádné nesmí udělit více než čtyřicet bodů a všechny body přitom musí vyčerpat , vítězí povídka s nejvyšším počtem bodů, v případě rovnosti bodů či hlasů se uskuteční dodatečné hlasování poroty, kde každý porotce musí udělit jeden hlas pouze jedné z povídek, povídky na druhém a dalších místech, které získají alespoň 20 procent bodů, postupují do soutěže dalšího měsíce .

Po vyhlášení prosincového kola z dvanácti vítězných povídek porota vybere touto metodou povídku roku, jednotliví porotci kromě bodového hodnocení vyhotovují stručné odůvodnění svého hlasování v každém kole, proti výběru redakce i verdiktu poroty není odvolání .

Ceny a odměny: vítěz kola dostane nejméně 5.000 Kč.

Povídka bude publikována v Literárních novinách, vítěz hlasování čtenářů získá nejméně předplatné Literárních novin na jeden rok , vítěz Povídky roku získá nejméně 50.000 Kč.

Text vyšel v Literárních novinách 2006-2 na straně 16.

CHOPOJ 2006

Moji milí,

rok se s rokem sešel a nebude trvat dlouho, přijde duben, čas aprílového počasí i aprílových nálad. Proto se do zajištění CHOPOJa 2 pouštíme už teď, abychom v co největší možné míře zamezily právě těm aprílovým náladám sponzoru a jim podobným, kteří by nějak naši akci mohli ohrozit. Vše se teprve rozjíždí, proto je jisté, že na překážky určitě narazíme. Prozatímní datum je určen na 7.-9.4.2006, neboť plánovaný víkend pozdější jsou Velikonoce, bohužel. Hrubý program bude přibližný jako loňský. V pátek příjezd, ubytovávání, večer večeře.

V sobotu prezentace klubu, slavnostní zakončení v restauraci, odjezdy. Ne odjezdy. Přesné časy a místa vám samozřejmě ještě pošleme!!!! Žádný strach:-)

Letos bych však chtěla trochu eliminovat problém, který nastal loni, a to s přihlašování účastníků. Jsme přece jen o nějakou tu zkušenost chytřejší, a proto: Každý účastník se musí přihlásit sám, popř. klub přihlásí své zástupce. Ale ne v jedné přihlášce, ale v tom počtu, ve kterém přijedou. (Můžete to poslat jako přílohu, ať nemusíte trávit na internetu celý život, ale poslat najednou, až zjistíte všechny zájemce:-.)

*** Takto vypadá přihláška: !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Jméno:

Název klubu:

Město:

Počet noclehu:

V jaké dny (Pa/So, So/Ne):

Příjezd: (napište, jestli přijedete nejspíš vlakem, autobusem, nebo autem) a kdy (stačí zatím přibližně čas a den, samozřejmě). KONTAKT: to je velice důležité, abych věděla, kam mam další informace posílat. Můžete napsat vlastní mejl, nebo klubový mejl (hromadný), popř. telefon, ale raději bych ten email. Bude to pro mě při rozesílání jednodušší. Pokud se budete přihlašovat přes sms, pište to v pořadí, jak jsem to teď uvedla. A na začátek smsky mi napište třeba Chopoj: Lucie Popovicova, CHOFILIS Domažlice, ... A nezapomeňte uvést EMAIL (pokud jim disponujete;-)).

UPOZORNĚNÍ!!!!!! Uzávěrka přihlášek bude 20.3.2006!!! Dobře si toto datum začervenejte v kalendáři. 22.3.-30.3.06 jsem pryč a nebudu na emailu. A až se vrátím, už nebude moc času na nějaké velké vyřizování. Měla bych být na telefonu (608/420706), ale je možné, že tam nebude moc velký signál. Informace ohledně tohoto týdne, kdy budu pryč, vám samozřejmě napíšu. Snad jsem na nic nezapomněla. Směle se tedy přihlašujte, ať taky začnu mít trochu ponětí, kolik vás vlastně letos bude ;-)

Až budete posílat přihlášky, prosím, pošlete v příloze i nějakou vaši tvorbu (pod kterou se PODEPIŠTE!!!). Jednu, dvě básničky, nějaké kratší, kdo píšete prózu, prosím jen jednu, pokud máte nějakou maximálního rozsahu jedné A4, budu vám vděčná. Pokusím se udělat pár kopií, aby byly k dispozici všem na našem „bleším“ básnickém stolku :-)

Na vaše mejlíky se těší Lucka Popovicová
(leila.poe@post.cz) (608/420706)

Poezie je lék aneb dobrá báseň po každém jídle (varuje Václav Franc)

Na středu 14. prosince od 17.30 hod. si připravil Václav Franc literární večer, ve kterém se představil jako novopacký spisovatel „podobojí“, tedy básník i prozaik. Zároveň pokřtil svoji novou sbírku poezie: Autogramy dětství, za asistence 3 „sudiček“ (poslanec Oldřich Němec, knihovnice Jana Benešová a fotograf Jiří Čejka). Večerem provázel Václavův inteligentní jemný humor, podtržen jeho talentem hereckým i komediálním.

Knihovna se proměnila v ordinaci zubního lékaře a diváci v pacienty MUDr. France, které léčil svojí novou metodou - bezbolestnou, a to tak, že jim místo zásahu četl poezii českých literárních osobností. Pacienti v knihovně, zvláště pak pozvaní hosté (sudičky), měli možnost výběru - preventivní prohlídku chrupu nebo ukázkou z bohaté literární tvorby Václava France. Na závěr poděkoval své manželce Ladce - bylo to milé a pěkné.

Večerem proudila příjemná vřelá atmosféra. Přišli lidé, kteří mají novopackého básníka rádi a podporují ho. Vtipné a milé byly rozhovory s hosty. Čtené ukázky z křtěné sbírky Autogramy dětství napovídaly o kráse básnickových veršů, jejich hloubce s klukovskou hravostí. Těší mě, že mohu být v blízkosti básníka a prozaika Václava France, člověka, jehož si velmi vážím nejen pro jeho milé povídky, příběhy, verše, aktivity v literární oblasti (vydávání Čaje, Kobry, ...), a ptám se, čím jsem si to zasloužila.

Repríza pořadu proběhla v pátek 6. ledna 2006 v knihovně Nové Paky od 18.00 hod. ME

Pořady k výročí narození Václava Čtvrťka v Městské knihovně v Jičíně

Na počátku dubna 2006 uplyne 95 let od narození Václava Čtvrťka (v listopadu potom 30 let od úmrtí). Knihovna se chystá na přejmenování na Městskou knihovnu Václava Čtvrťka v Jičíně. Během roku proběhne řada akcí, např. výtvarná soutěž, vyhlášení soutěže o nové logo knihovny, literární besedy pro školy nebo nonstop čtení z knih Václava Čtvrťka. Úplný program můžete najít na internetových stránkách knihovny. Zaujala mě literární soutěž pro básníky a hudebního skladatele – vymýšlíme písňové texty na motivy pohádek Václava Čtvrťka (vyhlášení výsledků v dubnu – po zhudebnění by mohl sbor ZUŠ nastudovat a v září vystoupit na slavnostech), což by mohla být šance i pro některé autory LiSu. Václav

ZeTmy vystoupil na sobotecké akci 9. prosince 2005
také Václav Teslík.
Z povzdálí sleduje jeho recitaci Monika Eberlová.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 7. Číslo 1. Leden 2006.
(14. ledna 2006)
www.kobra.zde.cz